

РЕПУБЛИКА
СРБИЈА

МС
1185/2018

бр. 07-00-01377/2018-02 датум: 19.11.2018.

ПОВЕРНИК ЗА
ЗАШТИТУ
РАВНОПРАВНОСТИ

**НОВИ СИНДИКАТ СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ СРБИЈЕ
БРАТИСЛАВ ЦВЕТКОВИЋ, председник синдиката**

novisindikat.socijalnezastites@gmail.com

Поштовани господине Цветковићу,

Примили смо Ваш електронски допис који је поред осталих, упућен и Поверенику за заштиту равноправности. У допису наводите да је Нови синдикат социјалне заштите Србије упутио захтев Влади Републике Србије, Министарству финансија и Министарству за рад, запошљавање, борачка и социјална питања који се односи на попуњавање броја извршилаца на неодређено време у установама социјалне заштите у складу са Одлуком о максималном броју запослених на неодређено време у јавним службама за 2017. годину, и ревизију прописа којима се утврђује норматив кадрова у установама социјалне заштите. У допису је наведено да је Одлуком о максималном броју запослених на неодређено време у систему државних органа, систему јавних служби, систему Аутономне покрајине Војводине и систему локалне самоуправе за 2017. године утврђен укупан број од 9226 извршилаца у установама социјалне заштите чији је оснивач Влада Републике Србије, односно за које Републике преко својих органа и организација обезбеђује финансирање плате, а да је решење којим је утврђен број извршилаца заснована на прописима која су важила 1993. године. Истакли сте да је Нови синдикат социјалне заштите Србије веома често и у континуитету указивао свим релевантним државним органима и институцијама на проблеме који отежавају функционисање установа социјалне заштите, и да је с тим у вези упутио захтев да Влада Републике Србије предузме „хитне мере“ које се, између осталог, односе на измену Одлуке. Сматрате да због непопуњавања потребног броја извршилаца у дужем временском периоду, постоји „очигледна дискриминација“ према запосленима у социјалној заштити јер су запослени у том сектору због превеликог обима послса који обављају изложени прекомерном стресу и нездравим и небезбедним условима рада.

Имајући у виду наводе из Вашег дописа, указујемо Вам да у конкретном случају нема повреде права из Закона о забрани дискриминације, с обзиром да недостаје један од суштинских и конститутивних елемената дискриминације – основа дискриминације, односно нема неоправданог прављења разлике или неједнаког поступања које се заснива на неком личном својству прописаном чланом 2. Закона о забрани дискриминације. Наиме, прављење разлика на запослене у сектору социјалној заштити и запослене у осталим јавним секторима, не сматра се личним својством у смислу Закона о забрани дискриминације, због чега Повереник за заштиту равноправности не може водити поступак по притужби сагласно члану 36. став 2 Закона о забрани дискриминације.

Међутим, препознајући значај проблема и потребу да систем социјалне заштите несметано функционише како би сви грађани и грађанке могли да остваре своја права без дискриминације, Повереник је овом проблему посветио посебну пажњу у свом Редовном годишњем извештају о стању у области заштите равноправности за 2017. годину и у почетном делу извештаја указао на недостатак људских ресурса у систему социјалне заштите. С тим у вези Повереник је на основу релевантних доступних података о проблемима у остваривању равноправности као једну од препорука мера дао и препоруку да је неопходно ојачати све (квантитативне и квалитативне) капацитете центара за социјални рад како би могли да правовремено одговоре свим пословима у области социјалне и породично-правне заштите и обезбеде квалитетно мапирање потреба, препознавање социјалне искључености и благовремено активирање свих облика подршке и помоћи уз повећање доступности и разноврсности услуга социјалне заштите нарочито у руралним срединама. Поред тога Повереник је у препоруци навео да је потребно изменити и Закон о социјалној заштити. Повереник је на Одбору Народне скупштине за људска и мањинска права и равноправност полова на којем је разматран Редован годишњи извештај говорио управо и о неопходности испуњења ове препоруке, због чега је Одбор усвојио закључак у којем је takoђе наглашена потреба за испуњењем препоруке.

Имајући у виду наведено, Повереник се поводом Вашег дписа обратио Министарству за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, као и Министарству финансија још једном указујући на неопходност ојачавања капацитета центара за социјални рад.

У складу са законом није прописана могућност изјављивања жалби и приговора против закључака и других правних аката које Повереник доноси.

С поштовањем,

